Р Е Ш Е Н И Е
№ 42368

гр. София, 29.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 70 състав,** в публично заседание на 20.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **9402** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 172, ал. 5 от Закона за движението по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба на А. Л., гражданка на Република У., [дата на раждане] , паспорт G., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 26-4379-000012/06.07.2026 г., издадена от полицейски инспектор при РДГП Драгоман, ГПУ К., с която е прекратена регистрацията на ППС А. Q7, рег. № В., държава У., за срок от 6 месеца до 1 година, на основание чл. 171, т. 2а, б. “а” от ЗДвП.

С жалбата се оспорва ЗППАМ като незаконосъобразна поради липса на мотиви, нарушение на материалния закон и на процесуалните правила, с което се ограничава правото на защита на жалбоподателя, както и несъразмерност на приложената мярка. Сочи се, че в заповедта не е посочен конкретен срок за налагане на ПАМ, нито са обсъдени конкретните фактически обстоятелства, които са от значение за индивидуализиране на мярката. На следващо място, не са обсъдени релевантните факти, не са събрани данни от МВР У. за наличието на валидно свидетелство за управление на водача и други данни в тази връзка. Твърди се, че при съставяне и връчване на заповедта не е осигурен преводач от украински език, както и не са разяснени особеностите на производството от органа. Иска се отмяната на ЗППАМ, връщане на регистрационните табели и свидетелството за регистрация, както и присъждане на направените по делото разноски.

В проведено по делото открито съдебно заседание жалбоподателката А. Л. не се явява и не се представлява. С молба, депозирана от жалбоподателката на 25.09.2026 г., същата заявява, че пребивава извън страната и няма възможност лично да се яви в съдебното заседание, но не

възразява да бъде даден ход на делото и същото да се гледа в нейно отсъствие. Поддържа жалбата.
Ответникът – Р. Г., на длъжност пол. инспектор към РДГП Драгоман, ГПУ К. – редовно призован, не се явява и не се представлява. Оспорва жалбата чрез представен писмен отговор от пълномощник – юрк. А. В.. Счита оспорената ЗППАМ за законосъобразна, поради което моли жалбата срещу нея да бъде отхвърлена като неоснователна.
Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:
На 06.07.2026 г. около 15:20 часа в [община], на път първи клас № Е80 - ГКПП К., на трасе за влизане в страната, като водач на МПС - А. Q7 с рег. [рег.номер на МПС] , държава У., при извършване на гранична проверка за влизане в Р. Б. е установено, че украинската гражданка Alla L., [дата на раждане] , п-т № G., изд. на 11.04.2023 г. от Р. У., е предоставила личния си автомобил марка А., модел Q7, с рег. [рег.номер на МПС] , на лицето Y. T., който е неправоспособен водач, с което виновно е нарушила чл. 102, ал. 1, т. 1 от ЗДвП. На същата дата е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 865104 на А. Л. за извършено нарушение с посочената правна квалификация, като въз основа на него е издадено наказателно постановление /НП/ № 26-4379-000016 от 06.07.2026 г., с което е наложено наказание глоба в размер на 153,39 евро. Също така въз основа на същия АУАН е издадена оспорената в настоящото производство ЗППАМ, с която, на основание чл. 171, т. 2а, б. “а” от ЗДвП, е прекратена регистрацията на ППС А. Q7, рег. № В., държава У., за срок от 6 месеца до 1 година.
По делото е приета административната преписка и допълнително представени писмени доказателства от жалбоподателя и от ответника, включително такива относно компетентността на органа, издал оспорената заповед.
От жалбоподателката е представен с молба от 25.09.2026 г. превод на потвърждение от консул при Консулска служба към Посолство на У. в РБ по запитване до Главен сервизен център на МВР на У., с което се потвърждава издаването на 20.09.2019 година на гражданина на У. Т. Е. В., [дата на раждане] , паспорт на гражданин на У. за пътуване в чужбина № FV 203987, издаден на 24.05.2019 година от орган 5101, на удостоверение за управление на МПС № К. 386258, валидно до 20.09.2049 година, орган на издаване ТСЦ 5154.
При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:
Жалбата е подадена чрез административния орган в преклузивния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, подадена е от надлежна страна по чл. 147, ал. 1 от АПК, срещу подлежащ на оспорване административен акт, който е неблагоприятен за жалбоподателя, поради което е процесуално допустима.
Разгледана по същество, същата е основателна по следните съображения:
Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.
Оспорената ЗППАМ е издадена от компетентен орган – полицейски инспектор при РДГП Драгоман при ГПУ К., съгласно представени Заповед № 8121з1389 от 07.10.2024 г. и Заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на министъра на вътрешните работи, с която на полицейските органи в граничните КПП са предоставени правомощия по контрол по ЗДвП.
От формална страна заповедта е издадена в изискуемата по закон писмена форма, като са

изложени мотиви, съдържащи фактическите и правни основания за издаването й. Относно съдържанието на заповедта настоящият съдебен състав констатира допуснати съществени процесуални нарушения. Както се сочи в жалбата, съществен елемент от приложената ПАМ е срокът на действието й. В закона същият е посочен в диапазон от 6 месеца до една година, като конкретният му размер следва да бъде индивидуализиран от органа въз основа на конкретните фактически обстоятелства, като наред с това е длъжен да изложи мотиви за това, които следва да бъдат преценени от съда при проверката за законосъобразност на акта, конкретно с оглед съразмерността на наложената мярка. В случая не само че не са изложени мотиви в тази посока, но и не са описани пълно и ясно фактическите обстоятелства, които са довели до извод за извършено нарушение на ЗДвП, което налага прилагане на ПАМ. Нещо повече – не е посочен конкретният срок на ПАМ, което води до неяснота на властническото разпореждане и невъзможност то да бъде изпълнено. Допуснатото процесуално нарушение е толкова съществено, че води без съмнение до незаконосъобразност на заповедта.

На следващо място, съществено процесуално нарушение представлява и липсата на изследване и анализиране на всички относими към отговорността на жалбоподателя обстоятелства. В случая по делото, както и в административната преписка липсват данни въз основа на какви факти ответният орган е приел, че украинският гражданин е неправоспособен водач. От представената докладна записка е видно, че полицейският служител се е усъмнил в автентичността на представеното му СУМПС, но не сочи въз основа на какви основания, довели до този извод. Това препятства извършването на съдебна проверка относно законосъобразността и обоснованост на издадения в резултат на тези констатации административен акт.

Съгласно посоченото в самия акт основание за издаването му, е извършено от жалбоподателката Л. нарушение на чл. 102, ал. 1, т. 1 от АПК, който забранява на водача, собственика или упълномощения ползвател на моторно пътно превозно средство да предоставя моторното превозно средство на водач, който е с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, или на лице, което не е правоспособен водач или не притежава съответното свидетелство за управление, валидно за категорията, към която се отнася моторното превозно средство. Соченото нарушение е основание за прилагането на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП и налагане на ПАМ. Съгласно последната норма, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство, без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година. В случая, видно от изложените в ЗППАМ факти, се твърди наличието на последната хипотеза – налагане на ПАМ на собственик, чието ППС се управлява от неправоспособен водач. По делото не е спорно, че процесното МПС е управлявано от лицето Е. Т., гражданин на Р. У..

Във връзка с горното следва да се посочи, че съобразно разпоредбата на чл. 161, т. 1 от ЗДвП свидетелство за управление на моторно превозно средство, издадено в друга държава, е валидно на територията на Република Б. за категорията, за която е издадено, в следните случаи: 1. държавата, в която е издадено, е договаряща страна по Конвенцията за движението по пътищата и свидетелството отговаря на изискванията на приложение № 6 към конвенцията; 2. държавата, в

която е издадено, е договаряща страна по Споразумението между страните по С. договор относно статута на техните въоръжени сили при условията на чл. IV, буква "а" от него; 3. свидетелството е придружено от легализиран превод на български език; 4. свидетелството е международно и отговаря на изискванията на приложение № 7 към Конвенцията за движението по пътищата; 5. свидетелството е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш.. Посочените хипотези от т. 1 до т. 5 от разпоредбата са алтернативни, т.е. наличието на която и да е от тях е основание да бъде призната валидност на издадено свидетелство за управление на МПС на територията на Република Б..

Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал. 2, чужденци, дългосрочно пребиваващи в Република Б., могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната със свидетелство, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство,или от Конфедерация Ш., до една година от датата на издаване на документ за пребиваване.

В случая, съгласно представен по делото като част от административната преписка превод на потвърждение от консул при Консулска служба към Посолство на У. в РБ по запитване до Главен сервизен център на МВР на У., се установява, че считано от 20.09.2019 година гражданинът на У. Т. Е. В., [дата на раждане] (паспорт на гражданин на У. за пътуване в чужбина № FV 203987, на 24.05.2019 година от орган 5101), притежава валидно свидетелство за управление на МПС № K. 386258, валидно до 20.09.2049 година, с орган на издаване ТСЦ 5154. Освен това по делото допълнително са представени документи на украински език с превод на български език. Представен е отговор от заместник-началник на Главен сервизен център на МВР на запитване относно свидетелството за управление на МПС на името на Т. Е. В., [дата на раждане] Съгласно същия, към 13.08.2026 г. в Единния държавен регистър на МВР се съдържа информация, че лицето има валидно свидетелство за управление на МПС, с дата на издаване – 20.09.2019 г., и дата на изтичане на срока на валидност – 20.09.2049 г. Следователно към 06.07.2026 г. Т. Е. В., който безспорно е управлявал процесното МПС, собственост на жалбоподателката А. Л., е бил правоспособен водач.

С оглед приложението на чл. 161, на първо място, следва да се посочи, че Р. У. е страна по Конвенцията за движението по пътищата от 1968 г., което обуславя извод, че представеното свидетелство на водача е валидно за територията на РБ. На следващо място, от представена към административната преписка докладна записка от мл. инспектор Х. П. се установява, че Y. T., [дата на раждане] , с украински паспорт № F., издаден на 24.05.2019 г. от У., има разрешително за пребиваване в РБ № YZ2M72WMV, издадено на 02.10.2025 г. От датата на издаване на разрешителното до процесната дата на издаване на ЗППАМ – 06.07.2025 г., не е изминала една година, поради което е налице хипотезата на чл. 162, ал. 2 от ЗДвП, съгласно която дългосрочно пребиваващи в Република Б. чужденци могат да управляват моторни превозни средства на територията на страната със свидетелство, което не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство,или от Конфедерация Ш., до една година от датата на издаване на документ за пребиваване. Следователно нямало е основание да се приеме, че водачът Т. е неправоспособен да управлява МПС от съответната категория.

Всичко изложено води до извод, че липсва основната материалноправна предпоставка за прилагане на чл. 171, т. 2а, б. „а“ ЗДвП, което прави ЗППАМ издадена при противоречие с материалния закон - отменително основание по чл. 146, т. 4 АПК.

Следователно оспорваната в настоящото производство ЗППАМ е незаконосъобразна като

издадена в нарушение на материалния закон и при съществени нарушения на процесуалните правила, поради което следва да бъде отменена.
По разноските:
С оглед изхода на спора основателно е искането на жалбоподателя за присъждане на разноски в размер на 5.11 евро за платена държавна такса.
Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, III отделение, 70 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на А. Л., гражданка на Република У., [дата на раждане] , паспорт № G., Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4379-000012/06.07.2026 г., издадена от полицейски инспектор при РДГП Драгоман, ГПУ К..
ОСЪЖДА Министерство на вътрешните работи да заплати на А. Л., гражданка на Република У., [дата на раждане] , паспорт № G. сумата от 5,11 евро /пет евро и единадесет цента/ за разноски по делото.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване на основание чл. 172, ал. 5, изр. последно от ЗДвП.

СЪДИЯ: